

Η κυβέρνηση νομοθετεί την ολοσχερή κατάργηση θεμελιωδών εργατικών δικαιωμάτων

Η απεργία στις 26 Νοέμβρη, κρίσιμος σταθμός για το εργατικό κίνημα

*Του Χρήστου Βαγενά**

Στα τέλη Οκτώβρη ο υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης παρουσίασε στο υπουργικό συμβούλιο πρόταση νομοσχεδίου υπό τον τίτλο «Ρύθμιση θεμάτων της αγοράς εργασίας», που αποτελεί την κορωνίδα των μέχρι τώρα αντεργατικών ρυθμίσεων της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Το νομοσχέδιο Βρούτση είναι γραμμένο καθ' υπαγόρευση των βιομηχάνων και των εργοδοτικών οργανώσεων. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που θυμίζει όλο και περισσότερο κυβέρνηση της ΕΡΕ, δεν θέλει να τους χαλάσει κανένα χατίρι. Έτσι, θέτει στο στόχαστρο των αντεργατικών της ρυθμίσεων όλα τα θεμελιώδη και ιστορικά κατακτημένα εργατικά δικαιώματα: οχτώωρο, ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία με επιβολή ακραίων προϋποθέσεων και περιορισμών, «αχρήστευση» γενικών συνελεύσεων, ποινικοποίηση συνδικαλιστικής δράσης, αφαίρεση κρίσιμων αρμοδιοτήτων εργατικών διαφορών από τις Επιθεωρήσεις Εργασίας, αποφασιστική διεύρυνση της εργασίας την Κυριακή (κατάργηση στην πράξη της κυριακάτικης αργίας).

Η κυβέρνηση της ΝΔ αναλαμβάνει να κάνει πραγματικότητα α πιο «τρελά όνειρα» των εργοδοτών, πολλά από τα οποία επί δεκαετίες δεν τολμούσαν καν να «διηγηθούν» δημόσια. Τώρα δεν χρειάζεται καν να τα «απαιτήσουν» δημόσια: η δική τους κυβέρνηση νομοθετεί γι' αυτούς.

Νομοθετική κατάργηση του οχτώωρου

Η κυβερνητική ανακοίνωση αναφέρει: «Επιχειρήσεις θα μπορούν να απασχολούν εργαζομένους ως 10 ώρες ημερησίως κατά μέγιστο, χωρίς πρόσθετη αμοιβή, εφόσον εντός του ίδιου εξαμήνου εξοφλούν τις ώρες με αντίστοιχη μείωση ωρών ή ρεπό ή ημέρες άδειας».

Επίσης στο σχέδιο νόμου προβλέπεται η αύξηση των ωρών των νόμιμων υπερωριών, ενώ επιδιώκεται και η αύξηση του ορίου των ημερήσιων υπερωριών, ιδιαίτερα στη βιομηχανία.

Αντιλαμβανόμαστε ότι η επιστροφή των απλήρωτων υπερωριών μέσα στο εξάμηνο με αντίστοιχη μείωση του ωραρίου ή κάποιες άδειες στις περισσότερες φορές δεν θα συμβαίνει ή ακόμα και όταν θα συμβαίνει, αυτό και πάλι θα σημαίνει απλήρωτη υπερωρία για τον εργοδότη, αλλά και πλήρη ανατροπή του ατομικού και οικογενειακού προγραμματισμού του εργαζόμενου.

Η ιστορική κατάκτηση του οχτώωρου, που παραπέμπει στην ιστορική Πρωτομαγιά του 1886 στο Σικάγο και τους αγώνες διεκδίκησής του, τώρα τίθεται εν αμφιβόλω από την κυβέρνηση της Δεξιάς. Η υποτιθέμενη αναπλήρωση δεν είναι παρά ένα φτηνό τρικ για να «νομιμοποιηθεί» και να περάσει αυτή η ιστορικού χαρακτήρα αντεργατική ανατροπή.

Ακραίοι περιορισμοί στο δικαίωμα στην απεργία

Η κυβέρνηση θέλει να επιβάλει προσωπικό ασφαλείας τουλάχιστον 40% σε περίπτωση απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ΝΠΔΔ, αλλά και σε επιχειρήσεις που η λειτουργία τους χαρακτηρίζεται κρίσιμη για το κοινωνικό σύνολο! «Κρίσιμης σημασίας» μπορούν να χαρακτηριστούν οι περισσότερες, αν όχι όλες, οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα και να δουλεύουν σε αυτές οι μισοί εργαζόμενοι ενώ το συνδικάτο θα έχει κηρύξει απεργία! Με αυτό τον τρόπο καλύπτεται νομοθετικά η απεργοσπασία, υποσκάπτεται σοβαρά η αποτελεσματικότητα της απεργίας, υποβαθμίζεται ακόμη περισσότερο ο ρόλος και η αίσθηση «χρησιμότητας» των συνδικάτων.

Κατάργηση Γενικών Συνελεύσεων

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, οι αποφάσεις για τις απεργίες στα πρωτοβάθμια σωματεία θα παίρνονται υποχρεωτικά με ηλεκτρονική ψηφοφορία και πλειοψηφία 50%+1. Αυτό σημαίνει ότι υποβαθμίζονται αν δεν «αχρηστεύονται» οι συλλογικές διαδικασίες των συνδικάτων, με τις γενικές συνελεύσεις. Τα συνδικάτα εκφυλίζονται θεσμικά σε διαχειριστές ηλεκτρονικών πλατφορμών που θα διεξάγουν ηλεκτρονικές ψηφοφορίες υπό το άγρυπνο βλέμμα του εργοδότη! Στο σημείο αυτό ο Βρούτσης κλιμακώνει στο έπακρο νομοθετική ρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ που έθετε περιορισμούς στο δικαίωμα στην απεργία.

Αν εφαρμοστεί η ηλεκτρονική ψηφοφορία οι εργαζόμενοι θα αποφασίζουν ατομικά και χωρίς να έρχονται σε επαφή με συλλογικές διαδικασίες και ζυμώσεις με συναδέλφους και συνδικάτα. Χωρίς να νιώθουν τη δύναμη που έχουν και χωρίς τις συζητήσεις και τον διάλογο μέσω των οποίων θα μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν καλύτερα την κατάσταση και να πάρουν τις σωστές αποφάσεις.

Η ηλεκτρονική ψηφοφορία και η συνεπαγόμενη εξατομίκευση των εργαζομένων, υπό την πίεση του εργοδότη ή της διοικητικής ιεραρχίας, θα θέσει τρομακτικούς φραγμούς και περιορισμούς στην προκήρυξη απεργιών.

Το κυβερνητικό θράσος φτάνει ως το σημείο να ζητούν να υπάρχει ηλεκτρονικός χώρος ενημέρωσης από το συνδικάτο, με κατάργηση του πίνακα ανακοινώσεων και της αφισοκόλλησης!

Ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης

Προστίθενται νέα «εργαλεία» ποινικοποίησης των συνδικάτων και των συνδικαλιστών, καθώς προωθείται η απαγόρευση των καταλήψεων χώρων και εισόδων καθώς και η άσκηση ψυχολογικής ή σωματικής βίας. Δηλαδή αν ένα συνδικάτο κάνει απεργιακή περιφρούρηση ή κατάληψη εργασιακού χώρου, τότε η απεργία καθίσταται παράνομη και όσοι συμμετέχουν διώκονται ποινικά.

Τα συνδικάτα θα πρέπει να αποζημιώνουν τους εργοδότες αν μια απεργία δεν τηρεί όλες τις προϋποθέσεις...

Επίσης θεσμοθετούν τον περιορισμό των συνδικαλιστικών αδειών και της προστασίας των συνδικαλιστών. Μειώνουν τον αριθμό των

μελών των Διοικητικών Συμβουλίων που θα έχουν προστασία, καθώς και το χρονικό διάστημα που προστατεύονται από απόλυση μετά την λήξη της θητείας τους. Επιπρόσθετα, αιτία απόλυσης συνδικαλιστών θα αποτελεί ακόμα και κάποια μήνυση...

Για να λειτουργεί ένα συνδικάτο θα πρέπει να απογράφεται στο Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (άλλο δημιούργημα του ΣΥΡΙΖΑ). Η απογραφή αυτή θα είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να έχουν δικαίωμα συμμετοχής σε συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Τα δικαιώματα στο στόχαστρο

Όλα αυτά όμως δεν αρκούν. Συνεχίζοντας, η κυβέρνηση υπονομεύει περαιτέρω την κυριακάτικη αργία, με την «προσθήκη επιχειρήσεων και εργασιών στη λίστα που ήδη επιτρέπει την εργασία την Κυριακή» ενώ ταυτόχρονα η αρμοδιότητα για τις τριμερείς διαπραγματεύσεις επίλυσης εργατικών διαφορών αφαιρούνται από τις Επιθεωρήσεις Εργασίας και ανατίθενται στον ΟΜΕΔ (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας), στον οποίο πλειοψηφούν το κράτος και οι εργοδοτικές ενώσεις. Οι Επιθεωρήσεις Εργασίας, ήδη απαξιωμένες και υποστελεχωμένες, χάνουν ουσιαστικές αρμοδιότητες παρέμβασης σε ζητήματα εργατικών διαφορών.

Σε συνδυασμό με τον νόμο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, η κυβέρνηση επιδιώκει να καταργήσει ολοσχερώς τα πιο θεμελιώδη εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις.

Στις προθέσεις της είναι ακόμα η μείωση κατά 3 μονάδες των εισφορών εργαζομένων και εργοδοτών, με ανυπολόγιστες συνέπειες για τα επιδόματα ανεργίας και τα κοινωνικά προγράμματα Εστίας και Κατοικίας.

Ενώ θέλουν να ακολουθήσει η μετατροπή της Επικουρικής Ασφάλισης σε κεφαλαιοποιητική, στο πλαίσιο της οποίας οι νέοι εργαζόμενοι θα είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν τις εισφορές τους σε κερδοσκοπικά επενδυτικά προϊόντα αμφιβόλου κύρους και απόδοσης, όπως προτείνει η Επιτροπή Πισαρίδη.

Οι απαντήσεις του εργατικού κινήματος

Το εργατικό κίνημα, τα συνδικάτα και οι πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς αντέδρασαν από την πρώτη στιγμή σε αυτά τα σχέδια. Ειδικά η πίεση των αριστερών παρατάξεων ανάγκασε πολλά συνδικάτα, ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα να προκηρύξουν 24ωρη προειδοποιητική απεργία την Πέμπτη 26 Νοέμβρη. Απεργία την ίδια ημέρα είχε προτείνει και το ΜΕΤΑ (Μέτωπο Ταξικής Ανατροπής), αμέσως μόλις παρουσιάστηκε το σχέδιο νόμου στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Προκήρυξη 24ωρης απεργίας στις 26 Νοέμβρη έχουν αποφασίσει τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας, Πειραιά και Λαυρίου – Ανατολικής Αττικής και αρκετά Εργατικά Κέντρα στην Περιφέρεια. Οι αποφάσεις βγαίνουν παρά την προσπάθεια ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, που πλήρως συντονισμένες μεταξύ τους δεν θέλουν κινητοποιήσεις με πρόφαση το lock-down και τον κορωνοϊό.

Παρ'όλα αυτά, δεκάδες συνδικάτα και ομοσπονδίες του ιδιωτικού τομέα παίρνουν αποφάσεις, συμμετέχει και η ΑΔΕΔΥ, ενώ δεμένα θα είναι και τα πλοία στα λιμάνια. Επίσης πολλές ομοσπονδίες και συνδικάτα που ελέγχει το ΠΑΜΕ λαμβάνουν μέρος στην απεργία, που πλέον παίρνει χαρακτηριστικά Γενικής Απεργίας, παρά την ηχηρή απουσία, για άλλη μια φορά, της ΓΣΕΕ, που μοιάζει σα να είναι σε lock-down ή να σχεδιάζει το επόμενο απεργοσπαστικό της βήμα. (Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές η Συνομοσπονδία δεν είχε βγάλει ανακοίνωση ούτε καν για τα σχεδιαζόμενα μέτρα, πολλώ δε μάλλον για κινητοποίηση).

Το εργατικό κίνημα πρέπει αυτόν τον Νοέμβρη να σπάσει τα απαγορευτικά και να οργανώσει μαζικές και δυναμικές απαντήσεις απέναντι στους αντεργατικούς σχεδιασμούς της κυβέρνησης της Δεξιάς.

Από τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών στις 12 Νοέμβρη, που έγιναν σε όλα σχεδόν τα νοσοκομεία της χώρας, στις διαδηλώσεις και εκδηλώσεις μνήμης για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και από εκεί στην Απεργία στις 26 Νοέμβρη, σπάμε τα απαγορευτικά για να προστατέψουμε τις ζωές μας, που κινδυνεύουν από την αναλγησία κυβέρνησης και κεφαλαίου!

***Ο Χρήστος Βαγενάς είναι Οργ. Γραμματέας ΠΟΠΟΚΠ, μέλος στο ΔΣ
Συλλόγου Εργ\νων πρ. ΟΑΕΕ**